

TMMOB

41. Olağan Genel Kurulu
Sonuç Bildirgesi

Bir sen varsın maden ocağının dibinde direnen" İş cinayetlerinde kaybettığımız emekçilerin anısına...

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği'nin 41.Olağan Genel Kurulu küresel sermayenin dünyayı kasıp kavurduğu, yoksulluğun, açlığın hızla yayıldığı, savaş ve saldırıların ara vermediği, kısaca kapitalizmin bütün kurallarının, yöntemlerinin devreye sokulduğu bir dönemde yapılmaktadır.

Özellikle İkinci Paylaşım Savaşı'ndan sonra dünya, iki kutuplu yapısından 1990'lı yıllarda sosyalist blokun çöküşü ile birlikte emperyalistler lehine tek kutupluluğa dönüşmüştür. 1980'li yıllarda yeni bir dünya düzeni oluşturmak için harekete geçen emperyalist kapitalist sistem neo-liberal politikalarını son yıllarda çok hızlı bir biçimde dünyanın her yerinde hayata geçirmiştir. Dünyada Reagan / Thatcher dönemi olarak anılan bu sürecin bizdeki yansıması ise 24 Ocak kararları ve 12 Eylül askeri faşizmi olarak karşımıza çıkmıştır. Bugün ise yeni güçlü kutupların oluştuğu, her sorunun yeni pazarlıklara konu olduğu, uluslararası boyut kazanabilecek bölgesel gerilimlerin yaşandığı, kapitalist dünya ekonomisinin yayılmacı karakterine uygun çelişki ve çatışmalı yeni bir dönem sürmektedir.

Dünyamıza, küresel çıkar politikalarının neden olduğu savaşlar, işgaller, katliamlar, soykırımlar, daha yoğun sömürü, işsizlik, açlık, yoksulluk ve yolsuzluk düzeni damgasını vurmuştur. Başını ABD'nin çektiği emperyalizm hiçbir ulusal kural, düzenleme ve sınırlama ile karşılaşmayacağı küresel bir sömürü ortamı yaratmak için dünyayı yeniden şekillendirmektedir. 11 Eylül; emperyalistlerin, ekonomik yayılmacılığı askeri işgallerle daha da derinleştireceği yönündeki tercihlerini açığa çıkartmıştır.

Küresel sermaye serbest dolaşımına dünya ölçeğinde demokrasilerin gelişeceğini ileri sürmektedir. Ancak dünya konjonktüründe emperyalist çıkarlar doğrudan ortaya çıkan işgallerin, savaşların ve yaratılan diktatörlüklerin bu savı çürüttüğünü açıkça görmekteyiz. Gelişmekte olan ülkelerin gerek

ekonomik yapılarını gerekse siyasal yapılarını hegemonyası altına almaya çalışan küresel sermaye, sözcüleri IMF ve Dünya Bankası gibi kurumların aracılığı ile bu ülkelere kendi programlarını ve krizlerini aşmak için baskı ve sömürü politikalarını dayatmaktadır. 2008 yılının son çeyreğinde dünyada başlayan ve derinlemesine süren dünya ekonomik krizi kapitalizmin kaçınılmaz bir sonucu olarak karşımıza çıkmaktadır. Avrupa'yı da kasıp kavuran, Yunanistan'la gün yüzüne çıkan ekonomik kriz bize de yansımaktadır. Dünya kapitalizminin belirli aralıklarla yaşamış olduğu kriz, ülkemiz için kronikleşmiş ve yaşamımızın bir parçası olmuştur. Kriz tüm emekçi kesimleri işsizleştirip, yoksullaştırdığı gibi biz mühendis, mimar ve şehir plancılarını da işsizleştirmiş veya çalışan yoksullar haline getirmiştir. Kapitalizm, tarihinin en büyük bunalımlarından birisini yaşarken, şunu açıkça tespit etmek gerekiyor: "Krizler kapitalizme içkindir. Teknik bir sorun, arızı bir durum olarak sunulmaya çalışılsa da, bu kriz de, daha öncekiler gibi, kapitalizmin işleyiş yasalarından kaynaklanmaktadır."

Teknolojik yenilikler, emek sömürsünün artırılması, esnek üretim modeline geçiş, savaş gibi yöntemler, kapitalizmin son otuz yıldır, ekonomiyi büyütme ve sermayenin karını maksimize etmeye dönük politikaları olarak hayata geçirildi. Bütün bu yolların tıkanıdığı noktada bugünkü yapısal krizle karşılaşıldı.

Ekonomik alandaki kriz, kapitalizmin yarattığı her anlamdaki eşitsizlikleri ve adaletsizlikleri derinleştirmektedir. Bu kriz salt iktisadi değil sosyal ve siyasal anlamda da bir buhranın kapısını aralamakta, aynı zamanda yaşadığımız bu karanlık çağın değişebileceğine dair iyimserliğin ve umutların da kapısını daha güçlü bir biçimde aralamaktadır.

Dünyadaki bu değişim, kuşkusuz Türkiye'nin geleceğinde de belirleyici olacaktır. 12 Eylül sonrası emperyalizmin yeni sömürü politikalarına göre şekillenmiş, küresel kapitalist sistemle bütünleşmiş olan bugünkü ekonomik ve sosyal yapılanma; içinde barındırdığı sorunlarla birlikte yeni sorunlar

yaşamaya başlayacaktır.

AKP, 'Kriz bizi teğet geçecek' dese de ardi ardına yapılan zamlar, işten çıkarmalar ve IMF ile yeni bir stand-by anlaşmasının gündeme gelmesi, sermaye çevrelerinin krizi aşma gayretlerinin yönünü de göstermektedir. Türkiye'de egemen sınıflar ve onların taşeronu AKP Hükümeti, kapitalist küreselleşme ve neo-liberal politikalar ekseninde, her alanda özelleştirme, buna bağlı olarak örgütsüzleştirme, kuralsızlaştırma ve ticarileştirme ile dışa bağımlı yapıyı pekiştirmiştir.

Bu noktada istihdam verileri büyük olumsuzluklar taşımaktadır. İşsizlik oranı, tarımdan koparılan milyonların da etkisiyle, gayri resmi rakamlara göre %20'leri aşmıştır. Özellikle sanayi yatırımları çok sınırlı kaldığından yeni istihdam alanları açılmamaktadır. Verimlilik artışı senaryosu ile işgücü sömürsü katmerleşmiştir. İşsizlik kronik bir sorun haline gelmiştir. Üyelerimiz de bu girdabin içinde mesleki, ekonomik, sosyal tatminsizlikler ile karşı karşıyadır. 2009'da ekonominin yüzde 4,7 oranında küçüldüğü ülkemizde yeni büyüme oyunlarının sıcak para ve yüksek ithalat bağımlılığına bağlı olduğu gerçeğinin üzeri örtülmek istenmektedir. Gerçek göstergeler olan işsizlik ve çalışan kesimlerin yoksulluğu ise göz ardı edilmektedir.

Diğer yandan Gayri Safi Milli Hasıla'dan emekçilerin aldığı pay giderek düşmektedir. Emekçilerin 2006 yılında GSMH'dan aldığı pay yüzde 35 iken günümüzde yüzde 17'lere kadar düşmüştür. Düşük ücretlerin ve işsizliğin yarattığı yoksulluk ve açlık toplumda insan onurunu ayaklar altına alacak boyutlara ulaşmıştır.

Üretimden, sanayileşmeden ve istihdamdan uzak bir büyüme, ancak dış kaynakların ülkemize daha fazla kâr elde etmek için gelmesi ile mümkün olabilir. Borsaya, devlet kâğıtlarına ve hizmet sektörlerine gelen sıcak para ve doğrudan yabancı sermaye, gerçekte üretim ve ihracatın fason üretime dayalı olmasını koşullamakta ve dış borç yükünü arttırmaktadır.